

IDROTT

Uppsvenskan dras norröver.

Norrlandskan påbygges och får namnet Övre Uppsvenskan.

Ådalslagen med.

Norrlandska mästerskapet återuppstår — dock endast med 3 lag.

Fotbollserierna i Norrland komma att nästa höst få ett något annat utseende än f. n. — om norrlänningarna få som de vilja.

Representanter för de sju norrländska fotbollsdistrikten voro nämligen på söndagen samlade till möte i Sundsvall och enade sig därvid om att ingå till Svenska Fotbollförbundet med en hemställan om instiftande av:

Övre Uppsvenska serien, omfattande södra Ångermanland med Ångermanälven som nordlig gräns, Jämtland-Härjedalen, Medelpad och norra Hälsingland.

Övre Norrländska serien, omfattande Norrbotten utom Malmfälten och norra Västerbotten. Nedre Norrländska serien, omfattande södra Västerbotten och norra Ångermanland.

Vidare skall ett norrländskt fotbollsmästerskap instiftas, vilket skall spelas som utslagsmästardivision mellan segrarna i ovanstående serier.

Samtliga dessa serier skola räknas till div. III i svenska seriestyret med rätt för segrarna i Övre Uppsvenska serien att avancera till div. II därest Sv. Fotbollförbundets seriekommitté anser detta möjligt med hänsyn till de geografiska förhållandena.

Samtliga distriktsserier som berörs av ovanstående nationella serier skola hänföras till div. IV.

Det existerar en Norrlandsfråga även inom fotbollsidrotten och den frågan tillhör ingalunda de mera lättlösta. Att sundsvallsmötet med hänsyn till de många olika förslag som förelåg denna gång skulle gå bet på uppgiften att på ett för alla parter tillfredsställande sätt lösa det invecklade problemet var ju endast väntat. Som vanligt när så många olika intressen göra sig gällande slutade det hela — efter en ingående och i stort sett sett saklig diskussion — med att man enade sig om ett kompromissförslag, som dock hade det felet att det tillkom litet för hastigt och därför ej var så nog genomtänkt. Det slutliga förslaget torde väl ingen av de berörda parterna i själ och hjärta känna sig riktigt belåten med och när allt kom till kritan föreföll det nästan som om man varit lika nöjd om allt blivit vid det gamla beträffande den nuvarande Norrlandskan. Man får emellertid ha i minnet att problemet var ganska komplicerat, då södra Ångermanland kräv på att komma med i det nationella seriestyret ej gärna kunna tillbakavisas.

Den nu föreslagna serien — Övre Uppsvenskan, som den skall kallas — kommer, om den vinner Seriekommitténs gillande, att byggas upp med den nuvarande Norrländska serien som stomme, men dessutom är det meningen, att segrarna i resp. distriktsserier skola beredas plats i serien. Av de gamla lagen i Norrlandskan serien kommer man emellertid till följd av seriens förflyttning mot norr, att i fortsättningen sakna exempelvis Broberg och Bergvik, vilket oenkligen är ett minus, då dessa lag i sina bästa ögonblick spela den kanske vackraste fotbollen i serien. I stället får Norrländskans nuvaran-

De bästa bilbatterier passande för alla vagnmärken äro Fords.

A.-B. Knut Wiklander ovanför St. Torget. 15314t

de publik stifta bekantskap med ett eller två av de sydängermanländska lagen Kramfors, Sandö och Algarna.

Om I. F. K. håller sig kvar i den nuvarande serien finns det en chans för Jämtland att få ännu ett lag med och detta blir så mycket lättare om serien, såsom föreslaget är, kommer att bestå av tio lag. Det besvärligaste problemet blir frågan om kvalificeringen till den nya serien. Det är nämligen fyra distriktsserier som i fortsättningen aspirera på en plats i densamma, nämligen Södra Elitserien, Medelpadserien, Jämtlandsserien och Hälsingserien, medan givetvis endast två lag kunna vinna inträde varje år.

Den bästa lösningen vore givetvis — såsom det också föreslogs av hr C. A. Ledin, Gävle, vilken fick löfte att inkomma med ett nytt serieförslag till Seriekommittén — att ytterligare tvänne serier av den nuvarande Norrländskans karaktär kunde uppsättas av härför kvalificerade lag från de fyra distrikt som berörs av serien. Till dessa serier skulle enligt förslaget de fyra distriktsserierna vara direkt kvalificerade. Av lämplighetskäl kunde antalet lag i dessa två kvalificeringsserier, om man så får kalla dem, kunna begränsas till exempelvis sex eller sju. Häri genom skulle ett 20-tal lag från Hälsingland, Jämtland, Medelpad och Ångermanland bli engagerade.

Vid söndagens sammanträde gingo Jämtland-Härjedalens representanter in för den linje, varom Västerbottnens F. F., Västerorrlands F. F., Jämtland-Härjedalens F. F. och Hälsinglands F. F. enade sig om i februari 1933, alltså att Uppsvenskan drages från Hälsingland, Medelpad och Jämtland upp till södra Ångermanland med Ådalen som nordligaste gräns samt att Norrländska serien bibehålles i sin nuvarande form. En attack, som i form av ett förslag från Seriekommittén riktades mot Jämtland till Jämtland — en samt av alla norrländska förbund — skulle bilden en nationell serie med enbart Jämtlands lag som deltagare — alltså en Jämtlands serie av högre dignitet — av värdesluttigtvis med benägenhet bidra av bl. a. hr Ledin och några av de andra förbunden.

Ångermanlands Fotbollförbund, av oss tidigare återgivna, förslag till serieförslagslösningen rönte inte någon större förståelse hos de övriga förbunden i mellan-Norrland. Medelpad ville av helt naturliga skäl icke släppa kontakten med lagen i Hälsingland. För Jämtland var det ångermanländska förslaget visserligen smickrande, då Jämtland parats ihop med Hälsingland och Gästrikland, men tyvärr förhåller det sig så att den jämtländska fotbollen i gemen ännu inte är så utvecklad att vi äro värda ett dylikt avancemang. Ännu.

I ett avseende innebär det nya förslaget en påtaglig framgång för mellan-Norrlands fotboll, som nu officiellt torde komma att inträngas i div. III (tidigare stod Norrländskan till emellan div. III och IV). Visserligen är väl detta f. n. utan större praktisk betydelse, då väl näppeligen något lag norr om Bollnäs — Söderhamn torde få vederfaras äran att avancera till div. II. Utvecklingen går emellertid framåt med stormsteg på det trafiktäkniska området, avståndet minskas och de olika distrikten flyttas närmare varandra. Samtidigt härmed ökas också möjligheterna till uppflyttning för klubbarna i Medelpad, Jämtland och Ångermanland.

Det nu uppgjorda förslaget i mellevista Norrländska serieförslag får givetvis inte betraktas som någon slutgiltig lösning av problemet utan torde vara att anse som ett provisorium. Och i väntan på något bättre får det väl duga så länge.

Beslut fattades även om ett återupplivande av Norrländska mästerskapet som nu kommer att begränsas till att omfatta tre deltagande lag, d. v. s. segrarna i resp. Övre Norrländska serien (Västerbotten, Norrbotten), Nedre Norrländska serien (Södra Västerbotten — norra Ångermanland) samt Övre Uppsvenska serien. Alltså åtgå endast två spel dagar, vilket torde få anses som rimligt. Svenska Fotbollförbundet står för eventuella förluster, vilka emellertid, med den begränsning som tävlingen nu fått icke torde bli så stora som förut, trots det stora avståndet mellan exempelvis Luleå och norra Hälsingland eller Östersund.

Da ev. utlägg från Fotbollförbundets sida icke skola föranleda någon inknappning av anslagen till distrikten eller ändring av propandaturverksamheten till Norrland, är det givetvis ingenting att säga om att den två gånger avdagatagna tävlingen återuppstår. Helst som den legat övre Norrland varit om hjärtat och praktiskt taget blir det enda utbyte denna landsända får med mellan-Norrland.

Elektriska
Siktrutor
EL uppvärmning av vindrutan
för klar sikt. Prislägen fr. kr. 5:50.
A.-B. Berner & Co.
Storgatan 39. Tel. 626, 1844 o. 1590.

IFK segrade över A.4. i handboll-DM.

Målsiffrorna blevo 16-5.
Castor B. slog I. 5 B. vid match i klass II.

På söndagsaftnarmiddagen spelades två handbollmatcher å I. 5: s exercisövning, den ena i D. M. mellan I. F. K. och A. 4., och den andra i klass II mellan Castor B och I. 5 B. I den förnämnda matchen hemförde I. F. K. segern med 16-5 och i den andra gick segern till Castor, som vann med 16-13.

Den första matchen spelades mellan Castor B och I. 5 B. Första halvlek gick helt i Castors tecken där kedjan arbetade på ett utomordentligt sätt och i tekniskt hänseende låg betydligt över militärerna. Med den ledning som Castor hade när andra halvlek började, 10-4, trodde man på många håll på »åktare» att det skulle bli brakseger för Castor. Men därav blev intet, ty militärerna spelade upp sig ordentligt i andra halvlek och visade att de kunna spela handboll. Cirka 5 min. före full tid var det status quo mellan lagen och ingen visste var segern skulle hamna, då Castor »gjorde ett ryck», »gick ifrån» I. 5 och vann med 16-13. Bäst i Castor: Lindhé, Sikström och Målvakten Sjunesson. Bäst i I. 5: Sören Carlsson, Herbert Pålsson och Blom. Målvakten något svag. Domare: Bertil Örnberg.

Den andra matchen, den s. k. huvudmatchen spelades mellan I. F. K. och A. 4. och i denna hemförde I. F. K. segern med 16-5. Ehuru man inte kan klaga över att det lag en viss fart och fläkt och en förmåga att skjuta hos I. F. K. verkade det dock som om laget inte fått tillräcklig träning i lagspel och det blev stundtals ganska grovt på sina håll. Sådana lägo alla I. F. K. årt tag under andra halvtid så att säga uppe i ena hörnet av »salen» medan en hel del A. 4: iter stodo omarkerade. Trots detta fel hade I. F. K. dock, som sagt, hand om spelet under största delen av matchen och kunde tack vare sina stabila backar sätta stopp för A. 4: s försök att göra mål. A. 4 hade alltså svårt att komma upp mot I. F. K: s mål och när de någon gång kommo upp dit, tycktes de ha svårt att placera bollen på rätt ställe, varför målen ej heller blevo så många. Av I. F. K. årt E. Erik Örnberg, Vestvall och målvakten Cederberg de bästa. I. A. 4 gläns-te h. y. och centern, Domare: E. Sandberg. En fåtalig publik övervar matcherna.

Sju.
Seger för Axel Eliasson.
Skidtävling var på söndagen anordnad vid Frötjärnsstugan. Banan var medelsvår och föret tungt. De bästa resultaten blevo:
Seniorer, 12 km.: 1) Axel Eliasson 53,34; 2) Anders Danielsson 54,11; 3) Gustav Fredriksson 55,06; 4) Jacob Danielson 57,01; 5) Hilding Rolén 57,85.
Juniorer, 6 km.: 1) Oscar Blomé 28,08; 2) Anders Rolén 29,39 (yngre junior); 3) John Berling 30,18.

ett bestämt löfte av Svenska Fotbollförbundet att turnén nästa sommar skall beröra även Jämtland. För första gången.
Närvarande voro: Ville Lindgren, Luleå, G. Burstedt och B. Sandström, Holmsund, John Jonsson och M. Bern, Östersund, O. Norberg och E. Söderkvist, Härnösand, Bertil Persson, Matfors, A. Vilhelmsson, Fagervik, C. Gustafsson, Hudiksvall, John Nilsson, Söderhamn samt C. A. Ledin, Gävle. Svenska fotbollförbundet presenterades av H. Hallgren och Y. Andersson, vilken sistnämnde ledde dagens förhandlingar.

—h.

JULKLAPPSTIPS!

Skidor, Stavlar,
Bindningar, Skidkängor,
Skidhandskar, Bandyrör och Bollar.
Stor sortering hos
A.-B. ENGLUND & KJELSSON,
ÖSTERSUND.

Slalåmbanan på Frösön blir 700 meter lång

Skidfrämjandet bygger sportstuga å Östberget.

Kapten Haase efterträder kapten Forssgren i styrelsen.

Skidfrämjandets Jämtlandsförbund höll på lördagskvällen sitt årsmöte i stadsfullmäktiges sessionssal. Då överste Beskow på grund av sjukdom var förhindrad leda förhandlingarna ledde dessa av förbundets v. ordf. folkskoll. P. O. Nord. Styrelse- och revisionsberättelserna föredrogs och ansvarsfrihet beviljades styrelsen. I tur att avgå ur styrelsen voro red. E. Magnusson och folkskoll. N. Nilsson vilka omvaldes för åren 1935-36. I kapten N. Forssgrens ställe, vilken avsteg sig, valdes kapten Th. Haase. Till styrelsesuppl. för samma tid omvaldes serg. G. K. Stenmark och dir. R. Ohlson. Till revisorer omvaldes bokhåll. K. Kihlström och grossh. H. Backlund samt till revisorsuppl. lantbruk. V. Edvall och kapten Einar Eriksson (nyvald).

Kapten Rimfors redogjorde för hur långt planerna på en slalåmbana å Frösön avancerat. Disponent Nils Zetterström som bekant, skidsportentusiast som han är, erbjudit sig att på sitt område å Östberget röja ut en bana för en slalåmbana. Arbetet har redan påbörjats och om några veckor kunna slalåmentusiasterna här glädja sig å en bana av verkligt förmånliga proportioner och stor svårighetsgrad. Banan får en längd av 700 m. och nivåskillnaden blir omkring 150 m. Banan kommer att sträcka sig från bergskräntan, svepa förbi sandgröparna, korsa Bergsvägen på en viadukt och över falten ned mot Trefaldighetskällan. Disponent Zetterström har vidare erbjudit sig att på 50 år upplåta plats å berget för en sportstuga. Jämtlandsförbundet mottog erbjudandet med tacksamhet och gav styrelsen rätt å att dess kassa disponera intill 1.000 kr. för förverkligandet av sportstugeplanerna.

Kapten Rimfors meddelade vidare att han just håller på med terrängundersökningar på Frösön samt öster och norr om staden för att konstatera var lämpliga platser för nya slalåmbacker och skidbanor med lättstaket skola kunna renas upp. Det är som alla vet alldeles för skogstrångt i skidterrängen kring staden för att denna med fördel och utan risk skall kunna fullt utnyttjas.
Under sammanträdet redogjorde sek. kapten Rimfors också för de riktlinjer, som uppgjorts för den vintern, som ligger framför oss.

PÅ SKIDOR

Skidfrämjandets årsbok På Skidor hälsas, då den årligen kommer vid juletid, med glädje av allt större skaror. Detta är ej underligt, ty dels blir boken allt större och allt intressantare och dels omfattas Skidfrämjandets själv med allt större intresse och sympati. Man värms av den entusiasm och beundran den framåtanda, som präglar föreningens strävanden. De dåliga vintrarna tyckas ej slå ned humöret på Skidfrämjandets män. Den stora allmänheten tycks också tänka: Sluta vi nu bara mangrant upp kring Skidfrämjandets så får den föreningen även större kraft att kunna försvara Kung Borea allt mer begränsade makt här i Norden. Eja, vore det så. Men föreningens målmedvetna strävanden på skidsportens popularisering har givetvis ej kunnat undgå att resultera i att den underbaraste av alla sportgrenar vunnit allt flera anhängare och entusiasmen ser ut att växa i t. o. m. oändligt mycket raskare takt än Goldströmmens värme, som strävar efter att spolierna vintarna för oss. Men det är ju så att, när man är i färd med att förlora en sak, då blir den saken ofta en hjärteangelägenhet.

I årets På Skidor får man en stark erinran om den friska, stålfasta viljan som präglar arbetet inom Skidfrämjandets och då man vet att det är samma män, som i december stått vid ledningen förstår man hur skid-

Hon:

Lova mig att värda ditt hår, det är så vackert.

Han:

Det kan jag gott lova, så länge det finns

AZYMOL-STIMULUS

Statsrevisorerna . . .

Forts. fr. sid. 3.

bliva möjligt för vederbörande att genom anordningen med partiella ledigheter öka den icke ordinarie personalen.

Ersättning till vikarie för händelskrivare.

Statsrevisorerna erinra, att 1933 års riksdag medgav att händelskrivare finge tillsvidare utan kostnad för statsverket årligen erhålla ledighet för enskilda angelägenheter under en tid av 20 dagar före 40 års ålder och under 30 dagar därefter, med rätt för honom att uppbåra samtliga med tjänsten förenade inkomster med undantag för den del därav, som enligt överenskomst skulle utgå till vikarie.

Tv statsmedel utbetalad vikariatersättning uppgår för tiden 1/7 1933-31/10 1934 till 17,732 kr. jämte dyrtidstillägg. Revisorerna anför, att riksdagens avsikt varit att ifrågakommande ledighet icke skulle medföra någon kostnad för statsverket. De ifrågasätta därför huruvida det icke bör tagas under övervägande utfärdande av nya bestämmelser i ämnet som bättre stå i överensstämmelse med riksdagens beslut.

STATENS FINANSIELLA STÄLLNING.

En kapitalminskning på 36 milj. sedan i fjol.

Statsrevisorerna meddela, att värdet av samtliga statsverkets tillgångar den 30/6 1933 uppgick till 2,103,5 milj. kr., medan tillgångarnas värde den 30/6 i år utgjorde 2,067,3 milj. kr. i denna s: å ingår icke värdet av försvarsväsendets förråd, fartyg och inventarier, till administrativa verk, utredningsanstalter och de kungliga teaternas hörande inventarier och förråd samt stats bok- och konstsamlingar m. m. Den 30/6 i år hade alltså uppstått en kapitalminskning av 36,2 milj. kr., huvudsakligen beroende på betydande nedgång i behållningarna på vissa reservationsanslag samt stora avskrivningar i vissa fonder. Att tillgångarna icke minskat mera beror först och främst på den stora avbetalningen på statskulden samt den ökning som uppkom-

sporten kan förynga och entusiasmera, hur de fria vidernas systrariska luft bränner bort ur sinnena all känsla av årens tyngd och alla tenderer till åderförkalkning. Redaktörerna för Årsskriften, herrar Nordensson och Nilsson, ha fått många blommor för sina Årsskrifter under åren och för årets få de helt visst hela fång. Den är förstklassig och den kan på det varmaste rekommenderas åt alla. Den blir en alldes utmärkt julklapp, det vilja vi speciellt understrika just nu, då pannorna läggas i veck inför julkappsbekymren. Att i detalj redogöra för det över frylunda sidor omfattande, rikt illustrerade innehållet medgiver ej utrymnet. Vi nöja oss med att nämna några kapitlurbriker och några namn på författarna, konstaterande att varje artikel är fylld av intressanta uppgifter och skildringar.

Läs t. ex. Skidfrämjandets chef, överste Holmquists »Skidöparninen från Norrbotten», redaktör D. Jonassons skildring av en igloofärd genom Kebnekaismassivet, Olle Rimfors och Sigge Bergmans redogörelse för sina tekniska studier i Tyrolen och Schweiz, läroverksadjunkt Olof Norrmans artikel »Striden om Lapplands länsantikvarien Eric Festins artikel om »Stenen i grönan dal», kapten Gunnar Dydhlens artikel »Om några synpunkter rörande snöbäckvacker», »En stormnatt i snögrotta», av tandläkare G. Selander, »Sommardagar i Storlien», av fröken Hedberg etc., och medgiv att valutan för bokens pris är rikligt. Sommardagar i Storlien av mr K. G. Roberts, London, gör väl läsaren stolt och lycklig och det gör för övrigt nästan varje artikel. De för tävlingsssport intresserade få också sitt lystmäte, ty både Sollefteåspelen och Lyskslemläskeskapen äro skildrade med medryckande fart, liksom S. M. i backe och de Nordiska draghundstävlingarna. »På Skidor» är ett briljant betyg å Skidfrämjandets och dess strävanden och då dessa strävanden också bör vara alla norrlänningar så bör också årsboken som ett synligt bevis på sympati, finnas i varje hem.

KOSTNADSFRI BOSTADSTELEFON.

Värdet av telegrafverkets bostadstelefoner nära 1/2 miljon.

Statsrevisorerna ha låtit verkställa en utredning rörande den utsträckning i vilken på stats bekostnad anordnats bostadstelefoner till befattningshavare inom kommunikationsverket.

Statsverkets årliga kostnader för de av järnvägsstyrelsen, generalpoststyrelsen och vattenfallsstyrelsen anordnade bostadstelefonerna torde kunna beräknas till cirka 60,000 kr. medan värdet av tjänstestannemang och avgiftsfria bostadstelefoner för telegrafverkets personal torde kunna uppskattas till närmare en halv miljon kronor. Revisorerna fästa uppmärksamheten på att flertalet av ifrågakommande tjänstemän årligen skulle hålla sig med telefon även om denna särskilda förmån icke stodo dem till buds. Större delen av statsens genom dessa förmåner minskade inkomst representanter därför — i motsats till fribiljetter och liknande förmåner — sakligt sett en motsvarande förlust för statsverket.

ARMENS MATHÄLLNING.

En merutgift på 268,392 kr. under budgetåret 1933-1934.

För budgetåret 1933-34 har arméns mathällningsanslag upptagits till kr. 5,150,000, medan nettoutgifterna uppgått till kr. 5,418,392. Det har alltså uppstått en merutgift på icke mindre än 268,392 kr., som måste ersättas av kassafonden. Statsrevisorerna ha fått den bestämda uppfattningen, att de beräkningar som framlagas för riksdagen icke äro så fullständiga, att därav kan på ett i allto tillfredsställande sätt bedömas hur anslaget i själva verket disponeras. Då numera den individuella utspisningen helt genomförs, synes tiden vara inne att åstadkomma sådana grunder för beräkningen av anslaget, att därav fullt tydligt framgår de särskilda kostnader, som avses att bestriidas från anslaget. Det bör därvid även undersökas, huruvida den kvinnliga personal, som är anställd vid truppförbandens matinrättningar, fortfarande bör avlönas med medel från mathällningsanslaget eller förföras till avlöningsanslaget eller annat anslag. Genom en noggrannare och mera i detalj gäende anslagsberäkning synes sådana överskriddanden som skett exempelvis senaste budgetår kunna i möjligaste mån undvikas.

FONDSTÄMPELFÖRORDNINGEN.

Undersökning av frågan om stämpelbeläggning vid fondaffärer.

Statsrevisorerna ha från generalpoststyrelsens inihämtat, att överlättelsestämplat för värdepappersförsäljning under år 1933 av styrelsen förskotts för 1,700,452 kr. Vid närmare undersökning av detta beloppis fördelning på olika städer och samhällen ävensom av upplysningar från generalpoststyrelsen framgår, att i åtskilliga samhällen, där man borde kunnat vänta, att affärer med värdepapper utan utlåtande av fondkommissionär ägt rum i viss utsträckning, försäljningen av stämplat varit mycket ringa. Revisorerna ha icke kunnat undgå att få den uppfattningen, att den omständigheten, att för närvarande någon kontroll icke utövas över att fondaffärer mellan enskilda personer stämpelbeläggas, måhända föranleder till att de fall, där stämpelbeläggning skall äga rum, successivt komma att minska. Revisorerna äro medvetna om de svårigheter, som möta en effektiv kontroll på detta område. De ha dock ansett sig böra framhålla angelägenheten av att en undersökning kommer-